

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ снятъ) о 5-й год. поп. Литер додатокъ "Бібліотека лінзомъ. поштой" выходить по 2 печат ар- кушъ кожного 15-го и послѣднаго дня кожного мѣсяца. Редакція "Адміністрація" подъ Ч. 44 улица Галицка. Оголошенія принимаются по цѣлѣ 6 кр. бѣ одногородицкимъ, въ рубль. "Надбраніе" по 20 кр. а. в. Редакція неопечатаній вѣлький бѣ порта.

Предлату и именія принимаются: У Львовѣ Адміністрація "Дѣла". У Вѣдни Найзенштейн & Vogler, Wall- schausse 10; M. Dukes, Klemengasse 18; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ М. Найзенштейн & Vogler, E. L. Danbe & Co. У Парижа Agence Nacha. Въ Рое- вѣ Редакція "Кіевскій Старинѣ" въ Кіевѣ, почтовый адресъ къ "Газети Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дир- яловская ул., д. Радиц 9.

Дѣло

Дѣло Троянъ зновъ о Русинахъ.

Недавно звѣщали мы, что дѣло Троянъ, звѣстный посолъ молодо-ческій, въ политической разнѣ съ однимъ публицистомъ польскимъ, назначивъ хибу политики Поляковъ галицкихъ тѣмъ, что они глѣтутъ Русиновъ, и вказали на потребу примиренія обоихъ народовъ. Нынѣ же въ праскѣ "Politik" заходимо по-сольске спровозданье дѣла Трояна передъ выборами въ Пшилешъ зъ днія 12 л. вересня, въ нѣмъ такія слова:

"Полякамъ уже бѣть р. 1869 цѣсарскій патентъ признавъ польскій языкъ яко урядовы. То однакожъ спроводило даже великій законоутъ въ сираву рѣвноуправненія языкового, бо Поляки, нашій найсильнѣйшій и найпевнѣйшій союзники, не любятъ того, чтобы въ Радѣ державной говорилось про пытанія національныхъ рѣвноуправненій, бо боятся, что такожъ той цѣсарскій патентъ зъ 1869 року мѣгъ бы ставися предметомъ дебаты. Ale то не будо- бы ще нещастіемъ. Горшімъ бѣть того есть ѿтъ, что Русины стаютъ непріязно про- тивъ правицъ и въ національныхъ, школьнѣхъ и церковныхъ справахъ уперто голосуютъ противъ насъ, а сов. двору Ковальскому есть готовъ голосувати на внесеньемъ Шар- шида, хотай называє себе Славаниномъ. Мы же часто дораджували Полякамъ поми- ритися съ Русинами, бо въ наслѣдокъ такого миренія зважно скрѣпились-бы Славяне въ Радѣ державной."

Туть мусимо сказать, что вже передъ второю місіацією, по опубликованій размовѣ дѣла Трояна съ польскимъ публицистомъ, дѣй газеты польскій запустили були въ за- житу подемику съ дѣломъ Трояномъ о его ѿтъ ѿтъ на относими польско-рускій въ Гали- чинѣ. И разумѣется, якъ то звѣчайно практикує у нашихъ "brasie", першимъ дѣломъ у насъ, а сов. двору Ковальскому есть готовъ голосувати на внесеньемъ Шар- шида, хотай называє себе Славаниномъ. Мы же часто дораджували Полякамъ поми- ритися съ Русинами, бо въ наслѣдокъ такого миренія зважно скрѣпились-бы Славяне въ Радѣ державной."

"Въ справѣ рускѣ якъ серце такъ и интересъ всѣхъ настъ годится на рѣвноуправ- неніе Руси. Всѣ на се годится, а практика

наша хотай поволи, але при радости нашої змартвыхвстанської "Руси". Огже коли откі- довершуе того рѣшучо. Коли-жъ въ Галичинѣ пути фракцію московску, чи якъ си "Dzienn. Pozn." смѣшишо нынѣ зове, "сторонництво свя- тоюрскє", то кому то Поляки не кладуть перешкодъ до розвою? Очевидно лише фрак- ціямъ "gente Rutheni, natione Poloni", "Мира" та "Руси", — бо Русини народовцѣ, яко цѣлостъ народна, (весь народъ и духовенство та интелигенція, що не вирѣкаються своєї народності) якъ-разъ на кождомъ кроцѣ стрѣчають самій перешкоды. Повышиш же всѣ фракціи, посли пересвѣдченія кождого широкого Русина, — то болики на организмѣ Руси, — отже того, хто ихъ попирає, нѣякій широкий Русинъ не назве пріятелемъ розвою Руси... При выборахъ до Рады державної Поляки ставили всѣ можливій перешкоды, що не допу- стити выбору анѣ одного правдивого Русина народовця, за котримъ стояла воля народу. Некельний агитациіи вели они противъ проф. Романчука, дѣра Савчака, сов. Рожанковскаго и другихъ — и довели до того, що нынѣ (якъ се показало изъ засѣдань Рады державної та спроводанія сов. Ковальскаго) въ Радѣ державы нема анѣ одного представителя Руси народовця, представителя независимого и такого, що ясно понимавъ-бы интересы свого народу та неустрашимо и во всѣмъ свѣдомо заступавъ его.

Дѣло Тоннеръ отже має рацио, коли не дася збити зъ толку фиктивными доказами зъ стороны польской що-до относинъ польско-рускіхъ въ Галичинѣ, и що зновъ, въ спроводанію своємъ, вытикає Полякамъ ихъ егомъзъ политичній та ихъ нетерпимостъ національну, котрою не толькож кривитъ Русиновъ, але и стають въ дорозѣ интересамъ Славянъ австрійскихъ въ загалѣ. Русь народна, Русь яко цѣлостъ, нынѣ не може поднести голосу въ Радѣ державы, — а дѣло Тоннеръ и другій послы славянській, говорячи о Русинахъ-по-слахъ въ Радѣ державной, мусять завсѣдь ще и о тѣмъ памятати...

Зъ исторії звѣстного "Заведенія".

(Даліше.)

Одержаніе позички въ Москвѣ спинали ще двѣ обставини, а именно, що трудно было якому-

Предплати на "Дѣло" для Австроїї: для Россії:
на цѣлый рокъ . . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 руб.;
на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 руб.;
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 руб.;
на сантъ додатокъ: на сантъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 16 руб.;
на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 руб.;
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 руб.;
на сантъ додатокъ: на сантъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . . 6 зр.;
Последнє число коштує 12 кр. а. в.

Мої досвѣди съ дифтерією.

Гумореска Марка Твейна.

Коли, якъ ваку, такъ страшно тогдѣ бушу- ють у насъ дифтерія и всѣмъ матерямъ наганя- и божевольного страху, — я закликавъ свою ваку въказуючи на малу Кляру ваку:

— Моя люба, я бувши на твоїмъ мѣсце не вдоволи-бы малой грызти сосове дерево.

— Але жъ, мой дорогой, що то може пошкоди- ти? — замѣтила она, и вже пустилася була вѣтъ той кусникъ сосини, але якъ то жѣнка, бодай замужнѣ, нѣколи не можуть обйтися безъ ваку до-бѣ въ найочевиднѣйшої рѣчи. Я от- вѣтівъ:

— Моя люба, се-жъ доказане, що сосини ваку вѣтъ дерево, яке дитина може ѿтіти.

На то жѣнка, що вже була протягала руку по сосину, притягла си назадъ къ себѣ, вакулась і сказала:

— Чоловѣч! ты се самъ лѣпше знаєшъ, — якъ Кляру ваку, що терпентина въ сосинѣ ваку люба на слабѣ плечѣ и на нирки.

— А, такъ! ну, то я не знаєтъ, що малу Кляру ваку на нирки и плечѣ и що лѣкарь по- ради —

— Але жъ хто ваку, що се наша Кляра за- вакула на нирки и плечѣ?

— Та-жъ ти, отчесеръ, моя люба.

— Що тобѣ синтє! Я вѣчого такого не ваку.

— Але жъ, моя люба, двохъ минутъ ще не вакула —

— Нехай буде, що й сказала! Малай не шкодить згрызти кусочекъ соосини, коли має о- хоту, — ты то самъ знаєшъ дуже добре. Она має грызти и конецъ!

— Ну, вже добре, моя люба. Теперь почуваю вже силу твоего доказу и заразъ кажу спроводити колька сагівъ соосини, щоби ми дѣти не терпли голоду, доки я —

— Прошу я тебе! иди себѣ до бюро и лиши мене въ спокою. Не можна зробити най- виннѣшої замѣтки, щобъ ты си не підходишъ, и говоришъ, и говоришъ, поки наконецъ самъ не знаєшъ про що, ба, ты нѣколи не знаєшъ, про що ты говоришъ!

— Ну, вакай и такъ! Только-жъ яка у тебе логика, коли —

Закимъ я договориць, жѣнка взяла дитину и вишила, трѣснувши дверки. Того-жъ днія при обѣдѣ сна приступила до мене, блѣда, якъ стена:

— О, Мортимере, зновъ одно! Малый Джорджъ Гордонъ хорій!

— Дифтерія?

— Дифтерія!

— Єсть бодай яка надѣя?

— Найменчон! Охъ, що то буде съ нами!

Вечеромъ пѣстунка внесла нашу малу Кляру, аби, якъ звичайно, змовила съ матерю мо- лодтиву и добраночь сказала. Якъ-разъ при словахъ

"Хочу їти спати" малі дробки закашлила. Моя жѣнка ажъ упала, моя мертвата, але сейчасъ під- дзвигнула її той самъ великій страхъ. Розказала,

щоби лѣжко дитини принести изъ комнати дѣточокъ до нашої спальнї. Сама пішла наглянути,

щоби такъ зроблено, очевидно и мене потягла съ

собою. За хвилю лѣжко Кляри було въ нашої спальнї, а лѣжко пѣстунки умѣщено въ жѣнчинї одягальни. Але заразъ моїй жѣнцѣ впало на гад- ку, що ми за далеко отъ другої датизы, а вужъ

его такожъ въ ночі нападе дифтерія... и бѣдна зновъ зблїдла, якъ трупъ. Перенесли ми отже лѣжка Кляри и пѣстунки зновъ до комнати дѣточокъ, а для себе уставили лѣжко въ супідномъ покою. Але моїй жѣнцѣ зновъ впало: "А якъ Кляри заразить малого?" — и зновъ зъ страху мало не умерла. Взялася ми обое якъ нарікоро-

назадъ перенося лѣжко зъ комнати дѣточокъ до свого покою, а моя жѣнка въ дикомъ отчаху ма- ло що не пірвала его въ куній. Але въ нашої

покою не було де умбогти лѣжка пѣстунки, а моя жѣнка була той гадка, що неоцінена зъ до-

спѣду пѣстунка мусить бути при Клярѣ. Не було ви- чини ради, перенесли ми съ цѣлымъ кра- момъ назадъ до своеї спальнї, рідай, якъ ти- пітаки, що змученій вихромъ въ дозої доббються до свого гнізда. Моя жѣнка пішла въ комнату

дѣточку, подивившися, чи все тамъ въ ладѣ, і заразъ вернула съ новою жугою:

— Що то таке, що малый спить такъ твердо?

— Але жъ, моя люба, чи би коли спить такъ

инакше?

— Я то знаю! Але теперь въ его спій єсть щось такого дивного! Онъ отдыхає такъ... такъ...

правильно! Охъ, що отрішно!

— Та-жъ онъ все отдає правильно!

— Я знаю, але нынѣ въ тѣмъ щось отра-

шише! Мамка за молода и недоошибна. Треба бѣ,

щоби при нїй була Марія, якъ що лучшо.

— Добра гадка, але хто тобѣ поможе? Ти мѣгъ-бы помогти, якъ бы було що треба. Але де тамъ! — въ такахъ разахъ і са- ма мушу все зробити!

— Ну, се було-бы, кажу, просто огидно, щоби я лежавъ та спавъ і позвонивъ тобѣ самой мучитися коло датини! — Але моя жѣнка выбила менѣ туго гадку зъ головы, — она мусить вовсія сама. Стара пѣстунка Марія перенесла назадъ на оное давнє мѣсце, до дѣточкої комнаты.

Кляри закашлила дѣчи.

— Чому той докторъ не приходить? Мортимере, въ хатѣ за горячо. Ся хата въ загалѣ за горячака! Отвори руру скоренько!

Я отворивъ, глядячи на термометръ и пы- таючися въ духу, чи 15° оправдѣ за горячо для хорох дитини.. Наконецъ вертає візникъ зъ мѣ- ста і звѣщає, що лѣкарь хорій, лежить. Моя жѣнка отрішно глянула на мене і прагнєто оказалася:

— Се вже рука провидця! Такъ вже при- значено! Ось нѣколи не бувъ хорій, нѣколи! Ми, Мортимере, не жили такъ якъ треба! Я тобѣ то все а все казала. Теперь бачишъ! Наша дитина не оздоровїє. Дакуй Богу, коли чуешь ненінинъ, я себѣ простити не можу!

Я оказалъ, не хотачи єї оскорбити але і не зважуючи сльзи, що не можу доглянути, щоби ми таке легкодушно жити провадили.

— Мортимере! Ты хочешъ оправдати паль- цівъ Божії ще І на малого нашого?! — і по- чала плакати, але заразъ нагло скрикнула:

— Докторъ мусить же медицину приладти!

теперь тымы журисти? "Проломъ" за насть
заплатят!

А може бути, що то и въ самий рѣчи
"Нов. Проломъ" вказувавъ людемъ въ Ляп-
кинъ способъ, въ якій они найскорше и най-
лішне могли бы мати церковь у себе. Була
ту въ мѣсяці грудні 1884 р. рознеслася по
свѣтъ така вѣсточка: "Перейдѣть на правосла-
віе, а поставитъ въмъ церковь за дурно!"
Люди однакъ яко подумали тай сказали:
"Кольбъ то має ажъ таку велику охоту —
ставитъ намъ церковь за дурно, то наї перше
поставитъ єї у Львовѣ, бо она тамъ надто
скромненька". А коли въ слѣдъ за тою вѣ-
сточкою, бо вже въ мѣсяці січні 1885 р. по-
явилось було тутъ и сформуловане въ свѣтѣ
справа поданье, котре треба було толькъ пере-
писати, подписать и куда слѣдуб подати, а пе-
редѣль на православіе готовый, — то бути
може, що то редакція "Пролома" старалася въ
той способъ настроити людей такъ, щобы "за-
свімъ духовенствомъ въ огонь скочили" ...
бути може, що то редакція "Пролома" хотѣла
въ той способъ "запечети любовь и згоду", за-
котрими въ ягаданій статьї вадыхає, "не толь-
ко въ громадѣ, але и въ родинѣ" ... Коли "Н.
Проломъ" таке релігійное направлениe розу-
мѣє, то нехай собѣ и не знати що приписує,
я ему не бороню. Але коли заявляє, що за
релігійное направлениe людей въ певній мѣс-
цевости ему благодарность належить, то таке
заявленіе — не знаю якъ кому, але намъ тутъ
въ Ліцкѣмъ дуже а дуже смѣшнѣмъ видаєся.

б—й.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(О скликанію Рады державной) нема ще дооп-
ції вѣста; говорять, що речиць буде на-
значений на день 28 вересня. "Fremdenblatt"
доносить, що палата пословъ буде займатися на
свїтії муніципальною угодою съ Угор-
щиною а палата пановъ буде радити надъ тари-
фою муніципальною.

(Торговельна угода съ Грецією). "Fremden-
blatt" доносить, що австрійське правительство
поручило своему послову въ Атинахъ, щобы бути
представникомъ грекому правительству, що залаго-
дженіе перерваною торѣть муніципальною угодою
мусить теперъ въ интересѣ обохъ державъ
бути якъ найскорше довершене.

(Австрійскій посолъ въ Лондонѣ гр. Каро-
лій) має уступити зъ своєї посады а на єго мѣсце
пріѣде — якъ кажуть — чоловѣкъ, що занимавъ
свого часу въ австрійской державѣ дуже видатне
и впливове становище. Загально говорятъ, що
чоловѣкомъ тымъ має бути гр. Андрасъ.

(Мъшана австрійско-російска комисія) для
урегулювання Вислы и Сапу мала зобразити вчера.
Комісія має розслѣдити присторони обнату пла-
ниною регуляційною, оглянути дотеперѣшній ро-
боты и нарадитися надъ дальшими.

(Конференція інспекторовъ промисловыхъ.) Въ жовтні має відбутися у Віднії конференція
інспекторовъ промисловыхъ підъ проводомъ ми-
ністра торговлї п. Бакегема. Цѣлою конференції
є парадатися надъ важними змѣнами въ ор-
динації промисловой.

Зъ судовои салѣ.

(Нотаръ противъ ц. к. суду.) Въ Коломыї
передъ трибуналомъ отбулося сего мѣсяца судова
розправа противъ нотаря зъ Кутъ, п. Мечислава
Зарембы, о злонічності клевети на урядниківъ
ц. к. суду поївтового въ Кутахъ. Трибуналъ
скликавъ: осв. Якубовскій яко предбѣдатель, осв.
Рене и адьюнкты Вальтеръ и Дзензелевичъ.
Прокураторю заступавъ п. Ребчинський. Обжало-
ваний п. Заремба боронився самъ.

Справа сія тягнулась уже бѣль р. 1882. Се-
миннѣ Никола Дронікъ зъ Яблониці продавъ

ідомъ Геніша Генішеву полонину варту 6000
зр. за 3000 зр. описавъ на то актъ у нотаря
въ Вижницѣ, зъзнаючи, що гроши вже доставлені.

Але познѣшіе Дронікъ виточивъ жидові про-
цесъ о обманьтвѣ, бо одержавъ лише 1600 зр. —
а въ часі угоды бувъ пільний и не спостерѣгся,

що въ контрактѣ жидъ замѣтъ 3000 написавъ

ще 2250 яко ціну купиця. Справу Дроника об-
звавъ ватъ кутогій п. Заремба, але нѣчого не
могъ добитися, тожъ въ поданніяхъ висказувавъ
згоды, що судъ пов. въ Кутахъ веде процесъ

Дроніка парціально, недовѣрно и съ криводоку-
мъ землінка. П. Заремба такожъ и при другої
справѣ, вносила зажаленіе до міністерства спра-
вiedливості, згадавъ про процесъ Дроника и на-
важавъ, що згоди на рѣшеннії звѣднії

зъ вѣдомства въ звѣднії, що звѣднії є звѣднії

зъ вѣдомства въ

(+) Засновано „Народним Торгом“ въ Бережанахъ можуть бути — якъ наше звідноть — на вільськъ час, може въ цілій рікъ, відомо, въ то въ токъ причинъ, що залишило зголосилося суборбентство на удали (звору ихъ ажъ сорокъ подавати), і въ загалѣ — може бути, що залиши поры робити въ поляхъ та недостачи готовки въ той порѣ — Бережанщина залишила зголосила добра намірна патротють, що утворили комітетъ для засновання Торговлї. Але-жъ вехай тымъ не заночують на землітві, а особливо дѣлъ Д. Савчакъ, котрий при токъ літії набільше потрудився, вехай дальше вигравало підтримують свою добру гадку, заночують та забирають членівъ, а, може бути, на дозвершеніе вѣла і не долго пріїдець ждати...

— Громада Побережя підъ Станиславовомъ обходила дні 12 та 13 вересня с. р. велике торжество — 12-ту річницю запеденія товариства тверезості. На се торжество запрошили місцевий парохъ о. Рудольфъ і старшина мікронія славного проно-відлиці о. Рудольфа Муха. Не можна собі представити — пишутъ замъ — якъ глубока винчаність зробила въ цілій громадѣ красноречіва въ велики поучачота проповідь о. Мухи, виголошена підъ голимъ небомъ.

— Въ Моравії Острів замінився вчера рано від'єздилиши якъ разъ въ той ханік, коли черезъ него переходить 13 (галіцій) полкъ удаїть до Галичини. При катастрофі погибли 4 жовібрі, дві старші особи зъ людей цивільнихъ і двоє дітей, а крімъ того було дуже багато порадженіхъ.

— Виборъ послі до Ради держави. Для 14 с. и. виборомъ въ Тарноції виборъ послі до Ради держави въ більшихъ пообідохъ. За вибору вибіръ п. Теодоръ Серватовскій, властитель Буцина, 78 голосами на 127 управителівъ до голоювання. Контроль кандидата оточниковській п. Юліанъ Чоркавський перепалъ, не одержавши жодного голосу, мимо того, що его поспівавъ Грохольскій, котрий особисто явився бувъ при виборахъ.

— Холера въ Будапештѣ. Дні 15 с. и. занедужало въ Будапештѣ до 12 год. въ ночі 15 обійтъ на холеру въ 5 зъ тихъ заразъ і номеро. Въ комісії санітарій, котра зобралася буда того дня на застбаніе, занізивъ старшій фізикъ Патрубашій, що пошестъ єсть по новій імовірності азійською, бо сконстатовано єхъ характеръ спідомічний. По сїй причинѣ закрито вій школи народній і виставлено бараки для занедужавшихъ на холеру.

— Наші добрідї. Воч. о. Николай Гошовський въ Блюдинці приносить: а) въ більшихъ ученикъ рускої гімназії 5 зр., б) для „Шкільної Помочі“ 5 зр. і в) для „Педагогичного товариства руского“ 5 зр. а. в. — Воч. о. Софроній Левицікій въ Рунтурѣ приносить звітъ въ більшихъ ученикъ рускої гімназії 10 зр. а. в. — Слава Богу Всімъ, якожи добрідї патроти, за щедрі дари! — В. Ільницький.

— Для більшихъ ученикъ рускої гімназії приносить о. Іванъ Попель, священикъ въ Ростокові, 9 зр. 30 кр. зборанихъ на оборону въ Яловій гарнізоні въ звіщенії деканата козацького. Сердечне спаси Богъ. — В. Ільницький.

— Іменованія. Адьюнктами судовими іменованія: дѣлъ Артуръ Жебрацкій для Перемишля; Іоанъ Ржуховський въ Кракові для Львова; Маріянъ Олецький въ Яворові для Самбора; Володиславъ Прокоповичъ въ Маколаеві для Львова; Юліанъ Зубрицький для Бережанъ. Адьюнктомъ суду поетзового въ Яворові іменованій Августъ

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1890 36—?

купує и продаває

ВСІ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

підъ найприступнішими умовами.

5% Листы Гипотечній и
5% Листы Гип. преміований,

котрій після закону зъ дні 2 Липня 1868 (Днів. з. д. XXXVII. Ч. 93) і наявношо постанови зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до уміщування капіталовъ фондовъ, пушнинъ, кавції супружескихъ військовихъ, на кавцію въ ваді.

можна въ сїй Конторѣ получить.
(до вилювання съ 10% премію т. є. по 110 за 100)

Всі пропорченія зъ провінції виконуються безъ проволоки по курсѣ днівній, не числячи нѣкакої провізії.

Кухня
сначна.

Ціни
уздерко-
ваний.

Горівки
и Вина
доворові.

Телефонъ
до ужитку
П. Гостей

1/4 литра Пильзнерса

7 кр.

1/2 литра Пильзнерса

14 кр.

достати можна въ реставрації підъ
назвою:

„Чилінське Жерело“
пляцъ Маріяцкій ч. 3.

Бендергеръ. Дальше адьюнктами судовими іменованими консультантами: Северинъ Майданіківъ въ Босні для Галичини відомо, що існує звідноть, що залишилося суборбентство на удали (звору ихъ ажъ сорокъ подавати), і въ загалѣ — може бути, що залиши поры робити въ поляхъ та недостачи готовки въ той порѣ — Бережанщина залишила зголосила добра намірна патротють, що утворили комітетъ для засновання Торговлї. Але-жъ вехай тымъ не заночують на землітві, а особливо дѣлъ Д. Савчакъ, котрий при токъ літії набільше потрудився, вехай дальше вигравало підтримують свою добру гадку, заночують та забирають членівъ, а, може бути, на дозвершеніе вѣла і не долго пріїдець ждати...

— Громада Побережя підъ Станиславовомъ обходила дні 12 та 13 вересня с. р. велике торжество — 12-ту річницю запеденія товариства тверезості. На се торжество запрошили місцевий парохъ о. Рудольфъ і старшина мікронія славного проно-відлиці о. Рудольфа Муха. Не можна собі представити — пишутъ замъ — якъ глубока винчаність зробила въ цілій громадѣ красноречіва въ велики поучачота проповідь о. Мухи, виголошена підъ голимъ небомъ.

— Деньги въ Моравії. Острів замінився вчера рано

ізбіти заночуючий якъ разъ въ той ханік, коли черезъ него переходить 13 (галіцій) полкъ удаїть до Галичини. При катастрофі погибли 4 жовібрі, дві старші особи зъ людей цивільнихъ і двоє дітей, а крімъ того було дуже багато порадженіхъ.

— На погоріцьці въ Підчайникахъ приєзжало Вис. ц. к. Намісництво 250 зр. При сїй нагодѣ по-

горіцьці почувалися до малого обовинку зможити сердечну поділку Ви. п. Левицкому, ц. к. старості въ Бобрці, що дуже радо зайнявся якъ не долюю і що своякъ вилівомъ зволивъ новошоу замому виїздити. — За Комітеть ратунковий І. Боднаръ

— Последнє число „Газети Наддністровської“ скон-

фокувала втора львівська прокураторія за вступну статню, де остро скратиковано розказуване Віча руского въ Косової.

— Добрий вѣст. В. Вел. цісарь дарувавъ погоріцьці въ Підчайникахъ коло Рудокъ 300 зр.

запомоги зъ свояхъ приватныхъ фондъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

(+) „Der polnisch-ungarische Streit um Galizien und Lodomerien“ (Ein Beitrag zur österreichischen Geschichte.) — Підъ такимъ заголовкомъ находимо въ оправданію II гімназії львівської за рікъ 1886 студію п. Івана Матієва, учителя історії при той-же гімназії. Трудъ є основний, очертый на всесторонніхъ жереляхъ.

— Зортъ ч. 17 відстять въ собі: Світло добра і любові, сповідань Олени Пчілки. — Нові співомовки, С. Руданського. — Люборадські, хроніка Свідницького. — „Будь здоровъ!“ і „Сокільська книжня“, поезія Федьковича. — На сюж. сповідань, А. Б-ого. — Въ стежахъ, поезія І. Перекопія. — Історія літератури рускої, Ом. Огоновського. — Нові книги української, рецензії. — Причинки до гал.-рускої бібліо графії передъ 1848 р., В. Коцковського.

Переписка Редакції и Адміністрації.

Вл. Я. Ц. въ Козарѣ. Заплачено до 31 жовтня.

Съ симъ числомъ розсылається Пред
платникамъ „Бібліотеки найзн. повѣстей“
9 і 10 аркушъ повѣсти Ив. Тургенева
„Батьки и дѣти“

Зошиты рисунковій

кропковани съ рускими написами по цѣнѣ: 100 штукъ 1 зр.
70 кр. поручач:

ВОЗНИКЪ

въ Станиславовѣ

При більшомъ закупинѣ опускається відповідній робать.
1724 (12—?)

БРОКХАУС

Conversations-Lexikon.

Mit Abbildungen und Karten.

Preis à Heft 30 kr.

240 HEFTE 100 KR. GROSSE BUND.

VIERHUNDERT TAFELN.

ILLUSTRIRTE AUFLAGE.

1749 2—0

поручач до вакончаннії політич. роботъ. въ кругу сїї відомостей.

Призначавшося футоръ на звіт до царюкованії.

Почувствованій працівникъ п. Т. Розумівського отримавъ

заклади п. Козарѣ.

Михаїла Бекера

у Львовѣ. Копіюваніе ч. б.

із Атласа підъ фірмою

Въ інститутѣ науково-ховуючому

Марії Єльської

въ домѣ п. Сандиць

Ліпськихъ відъ т. І.

ізмікотою записы черезъ фірмъ

Вільській відъ т. І.

ізмікотою записы черезъ фірмъ